

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseinioho, Ph.D., v právní věci žalobce **F. B.**, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Brně**, se sídlem Brno, Moravské nám. 1/1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2015, sp. zn. ZKI BR-O-12/93/2015,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobcovi rodiče v 70. letech 20. století zakoupili pozemky parc. č. 2581, 2583/1 a 2583/2 v katastrálním území Moravské Budějovice s celkovou výměrou 1 005 m². V 80. letech proběhla v daném území obnova katastrálního operátu novým mapováním, byla vyhotovena Základní mapa velkého měřítká. Dotčené pozemky byly nově zaměřeny a dle

obnoveného katastrálního operátu platného od 1. 10. 1987 činila nově celková výměra dotčených pozemků dohromady pouze 841 m² (dále též „první obnova katastrálního operátu“). Dne 1. 1. 2005 vstoupil v platnost nový obnovený katastrální operát; jeho obnova byla tentokrát provedena přepracováním grafické mapy do katastrální mapy digitální (dále též „druhá obnova katastrálního operátu“). Výměra předmětných parcel zůstala touto obnovou nedotčena.

[2] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí ze dne 18. 12. 2014, č. j. OR-158/2014-741, kterým Katastrální úřad pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Moravské Budějovice, nevyhověl nesouhlasu žalobce s neprovedením opravy chyby v evidovaných výměrách parcel katastru nemovitostí č. 2581, č. 2583/1 a č. 2583/2 v katastrálním území Moravské Budějovice, protože se nejednalo o chybu v katastrálním operátu podle § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon). Žalobce se domáhal opravy výměr parcely č. 2581 ze 133 m² na 153 m², parcely č. 2583/1 ze 456 m² na 391 m² a parcely č. 2583/2 z 252 m² na 461 m², tedy na výměry evidované před první obnovou katastrálního operátu.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[3] Ve včas podané žalobě žalobce namítl, že rozhodnutí žalovaného i katastrálního úřadu byla vydána v rozporu s právním řádem a s ustálenou judikaturou. Byly porušeny zásady legality, legitimního očekávání a materiální pravdy.

[4] Návrh na opravu chyby v katastrálním operátu vycházel ze dvou základních skutečností. Hranice dotčených pozemků nebyly v době měření při první obnově katastrálního operátu vyznačeny v terénu, neboť označení hranic bylo odstraněno při výstavbě vodovodního řádu před první obnovou katastrálního operátu. Zesnulí rodiče žalobce pak se změnou průběhu hranic dotčených pozemků při první obnově katastrálního operátu nevyslovili souhlas.

[5] Při projednání dědictví po otci, jenž zemřel po dlouhé nemoci v červenci 1987, bylo prokázáno, že původní hranice dotčených pozemků byly z terénu odstraněny ještě před zahájením prací na první obnově katastrálního operátu kvůli výstavbě vodovodního řádu na trase Vranovská přehrada – Třebíč – Dukovany. Dotčené pozemky ovšem neměly být použity při výstavbě, z toho důvodu nebyly hranice oprávněnou geodetickou organizací obnoveny, jak to bylo u pozemků uvedených v projektové dokumentaci. Před vyhotovením obnoveného katastrálního operátu byla celková výměra dotčených pozemků 1 005 m². V rámci obnovy katastrálního operátu byly pozemky nově zaměřeny na celkovou výměru 841 m². Se změnou výměry došlo logicky i ke změně průběhu hranic. Ta však mohla být provedena pouze se souhlasem zesnulých rodičů. Ten ovšem nebyl dán. Od roku 1987 do současnosti pak nebylo zjištěno pravomocné rozhodnutí soudu či jiného orgánu, na jehož základě by byl zesnulý otec zbaven vlastnických práv k části svých pozemků o výměře 164 m².

[6] K těmto skutečnostem správní orgány nepřihlédly. Současně tím nebyl dodržen tehdy účinný zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí. Bylo též porušeno ústavně zaručené právo žalobce na ochranu vlastnictví; vlastnických práv k části pozemků o výměře 164 m² by

totiž mohl být zbaven pouze ve veřejném zájmu a za náhradu. Žalobce tak byl poškozen oproti ostatním majitelům pozemků, které byly použity při stavbě vodovodního řádu. Žalovaný dále řádně nezdůvodnil, proč nepřihlédl k námitkám a důkazům uvedeným v odvolání, čímž porušil § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí katastrálního úřadu, zrušil.

[7] Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí katastrálního úřadu, zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[8] Ve vyjádření k žalobě žalovaný poznamenal, že v téže věci, tj. ve věci zpochybnění hranic dotčených pozemků a opravy výměr bylo rozhodováno v rámci žalobcem uplatněné námítky proti obsahu druhého obnoveného katastrálního operátu; správní orgány námitce nevyhověly, žaloba byla zamítnuta.

[9] V nyní projednávaném případě nebyly naplněny podmínky pro opravu chyby katastrálního operátu dle § 36 katastrálního zákona. K neoznačeným hraničním pozemků a k chybějícímu souhlasu rodičů žalobce žalovaný uvedl, že se touto problematikou zabýval na str. 6 svého rozhodnutí, kde podrobně popsal proces mapování a uvedl všechny příslušné zákonné normy a interní předpisy. Zápis obnovy katastrálního operátu nebyl proveden bez potřebné listiny, neboť takovými listinami byly výsledky obnovy katastrálního operátu novým mapováním v 80. letech 20. století. Žalovaný se podrobně zabýval všemi námitkami žalobce. Správní orgány popsaly vývoj procesu obnovy operátu, všechny podklady byly součástí spisu, do nějž bylo možno nahlížet. Správní orgány postupovaly v souladu s právními předpisy. Údajné porušení citovaných ustanovení správního řádu žalobce nijak nekonkretizoval. Rovněž druhá obnova katastrálního operátu proběhla v souladu s právními předpisy.

[10] Nebylo tedy prokázáno, že se jedná o chybu v katastru. Geometrické určení nemovitosti, které je jedním ze závazných údajů katastru a ze kterého se následně odvíjí výpočet výměry parcely, je v platné katastrální mapě zobrazeno v souladu s podklady, kterými jsou výsledky mapování v 80. letech 20. století a výsledky přepracování.

[11] Na základě uvedeného žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

[12] V podání ze dne 7. 3. 2016 žalobce setrval na již dříve uplatněné argumentaci. Doplnil, že byl porušen § 4 odst. 1 zákona o evidenci nemovitostí, dle něhož orgány geodézie udržují evidenci nemovitostí v souladu se skutečným stavem na základě ohlášených změn, místního šetření, popřípadě měření, a *za součinnosti* orgánů, organizací a *občanů, jichž se týká*. Žalovaným citované rozhodnutí soudu ve věci námítky proti druhému obnovenému katastrálnímu operátu je irelevantní a nemůže nahradit zápis s podpisy rodičů při změně výměr a průběhu hranic dotčených pozemků. Žalobce nemohl vyčerpat všechny opravné

prostředky proti citovanému zamítavému rozsudku, neboť jeho advokát mu jej nezaslal. Žalobce rozsudek obdržel až v roce 2008.

V. Jednání soudu konané dne 20. 6. 2017

[13] K jednání nařízenému k žádosti žalobce se žádný z řádně předvolaných účastníků řízení nedostavil, a to bez omluvy.

[14] V této souvislosti nutno uvést, že krátce před jednáním, dne 15. 6. 2017, soud obdržel podání žalobce ze dne 14. 6. 2017 označené jako „*opakovaná námitka podjatosti senátu 29A*“. Konkrétně žalobce uvedl, že opakovaně vznáší námitku podjatosti členů senátu 29 A Krajského soudu v Brně JUDr. Zuzany Bystřické, JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila, s tím, že tato „*navazuje na předchozí podané námitky podjatosti tohoto senátu*“. Věcně žalobce námitku podjatosti jmenovaných soudců odůvodnil poukazem na předchozí rozhodovací činnost senátu 29 A zdejšího soudu ve věcech žalobce.

[15] K takto podané námitce podjatosti soud nepřihlížel a nepředkládal ji tedy Nejvyššímu správnímu soudu, a to z následujících důvodů. Žalobce v průběhu let podal zdejšímu soudu řadu žalob vůči různým žalovaným správním orgánům. Z toho v roce 2015 brojil čtyřmi žalobami proti rozhodnutím Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Brně, vždy ve věcech opravy chyb v katastrálním operátu. Řízení o těchto žalobách jsou u zdejšího soudu vedena pod sp. zn. 29 A 75/2015 (nyní projednávaná věc), 29 A 91/2015, 29 A 149/2015, a 29 A 170/2015. V každé z těchto věcí žalobce minimálně jednou uplatnil námitku podjatosti výše jmenovaných soudců, odůvodněnou vždy předchozí rozhodovací činností senátu 29 A ve věcech žalobce. V nyní souzené věci tak učinil podáním ze dne 12. 9. 2016. Nejvyšší správní soud, jemuž byla námitka podjatosti předložena, k ní však nepřihlížel, neboť dospěl k závěru, že byla uplatněna zjevně opožděně (přípis Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2016, č. j. Nao 256/2016-59).

[16] Podle § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), může účastník řízení namítnout podjatost soudce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud. Zároveň je v § 8 odst. 1 *in fine* s. ř. s. výslovně stanoveno, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[17] Námitka podjatosti ze dne 14. 6. 2017 byla v první řadě zjevně opožděná. Žalobce poukazoval zejména na čtyři dřívější rozhodnutí senátu 29 A v jeho věcech (sp. zn. 29 A 2/2014, 29 A 30/2013, 29 A 112/2013, 29 A 145/2017). Posledně zmiňovaná věc byla z daného souboru projednána a rozhodnuta jako poslední, a to konkrétně dne 21. 2. 2017, rozsudek nabyt právní moci dne 3. 4. 2017. Uplatnil-li tedy žalobce rozhodnutí v předmětné věci jako důvod podjatosti až více než dva měsíce poté, co obdržel příslušný rozsudek, je zjevné, že nedodržel lhůtu stanovenou v § 8 odst. 5 s. ř. s. ani ve vztahu k této poslední věci, natož pak ve vztahu k věcem rozhodnutým dříve.

[18] Navíc, i kdyby byla námitka podjatosti včasná, nemohla by být důvodná, protože „rozhodování v jiných věcech“ je v zákoně výslovně uvedeno jako důvod, který nevede k vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí věci.

[19] Zjevně opožděnou a nedůvodnou námitku podjatosti, podanou pouhé tři pracovní dny před nařízeným jednáním, a obsahově shodnou s námitkou podjatosti, jež byla již dříve posouzena nadřízeným soudem, zdejší soud ve smyslu § 15b odst. 2, 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s., nepředkládal k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, neboť by to bylo ve zřejmém rozporu se zásadou hospodárnosti soudního řízení, a dále k ní nepřihlížel (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2017, č. j. Nao 122/2017-136, a ze dne 20. 4. 2017, č. j. 9 As 146/2016-366; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), přičemž proti nyní vydanému rozsudku může žalobce brojít kasační stížností, v níž může mimo jiné argumentovat i podjatostí jmenovaných soudců.

[20] K uvedenému ovšem nutno dodat, že projednávání a rozhodnutí dané věci se neúčastnila JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., nýbrž JUDr. Faisal Husseini, Ph.D., jenž se stal dalším členem senátu 29 A na základě změny rozvrhu práce Krajského soudu v Brně účinné od 1. 4. 2016. S možností změny složení senátu a o tom, že příslušné informace v tomto ohledu lze nalézt v rozvrhu práce, jenž je dostupný též elektronicky (www.justice.cz), byl žalobce seznámen přípisem ze dne 27. 5. 2015 (č. l. 19).

[21] Jak uvedeno již výše, k jednání se bez omluvy nedostavil ani jeden z účastníků řízení. Soud přesto v souladu s § 49 odst. 3 s. ř. s. věc projednal a skončil. Účastníci byli řádně předvoláni a soud zároveň nikoho neinformoval o odročení jednání. Podaná námitka podjatosti není automatickým důvodem pro odročení jednání (viz shora).

VI. Posouzení věci soudem

[22] Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí katastrálního úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[23] V souzené věci je klíčové porozumět podstatě institutu opravy chyby v katastrálním operátu, který je upraven v § 36 katastrálního zákona. Účelem tohoto institutu je odstraňování rozporu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu, nikoliv rozporu evidovaných údajů se skutečným stavem.

[24] Postupem podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona lze opravit chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, či b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem.

[25] Z uvedeného je zřejmé, že účelem postupu podle § 36 katastrálního zákona je oprava zjevných omylů a nesprávností, ke kterým může dojít ve dvou typových případech:

- a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru (k pojmu „zřejmý omyl“ srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007-103, č. 2098/2010 Sb. NSS), nebo
- b) nepřesností zaměření či zobrazení v katastrální mapě, resp. nesprávným výpočtem výměry parcel.

[26] Ve všech případech je pak samozřejmou podmínkou, že jde o omyly či nesprávnosti, které jsou zřejmé, tj. takové, o kterých nemůže být jakýchkoli pochybností, či sporů. Z § 50 odst. 2 katastrálního zákona pak vyplývá, že zpřesněním evidenčních údajů katastru o geometrickém a polohovém určení pozemku nedochází ke změně práv k pozemku. Předchozí katastrální zákon (č. 344/1992 Sb.) k tomu v § 5 odst. 7 příhodně stanovil, že opravou chyb v katastrálním operátu nemohou být dotčeny právní vztahy, pokud jejich změna není doložena listinou.

[27] Otázkou opravy chyby katastru se zabýval i Nejvyšší správní soud, a to např. v rozsudku ze dne 13. 3. 2013, č. j. 7 As 187/2012-31, v němž k důvodům opravy uvedl: „*Je potřeba zdůraznit, že omyl ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona musí být zřejmý, tj. jednoznačně seznatelný. Postupem podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona nelze napravit jakýkoliv nesoulad mezi evidovanými údaji a skutečností. Pokud subjekt namítá existenci chyby, která je nejasná nebo sporná, může se ochrany svých práv domoci především u civilních soudů, například cestou žaloby na určení existence jím tvrzeného práva [§ 80 písm. c) o. s. ř.]. Závěr o tom, že tvrzená chyba v údajích evidovaných v katastru nemovitostí není zřejmým omylem, tedy sám o sobě nemůže být považován za odmítnutí spravedlnosti. Subjekt dotčený touto chybou má vždy otevřenu cestu, jak se u soudu domoci věcného přezkumu toho, zda mu dané právo svědčí či nikoliv. Je přitom na něm, aby správně vyhodnotil, pro který procesní postup jsou splněny zákonné podmínky.*“ Dále v rozsudku ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32, č. 2902/2013 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud vyslovil, že „*[ř]ízení o opravě chyb v katastrálním operátu slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Opravou má být pouze dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Katastrální úřad tak posuzuje toliko soulad zakreslení hranice v katastrální mapě s podklady, které má k dispozici, a za stav katastru a v něm uvedené údaje odpovídá.*“ Ačkoliv se citovaná judikatura vztahuje k předchozí právní úpravě, je použitelná i na novou právní úpravu použitou v nynější věci, neboť obsahově se právní úprava opravy chyby v katastrálním operátu takřka nezměnila.

[28] Katastrální úřad je tedy oprávněn (a povinen) opravit pouze takové údaje katastru, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu či nesprávnosti. To znamená, že musí existovat rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin. Zápis v katastru je podmíněn jednak existencí listiny, jednak tím, že tato listina má určitý obsah a že z jejího obsahu vyplývá závěr o existenci či neexistenci určitých práv nebo povinností vztahujících se k nemovitosti. Katastrální úřad se sice nevyhne vedle ověření, že určitá listina existuje a splňuje předepsané formální a obsahové náležitosti, také v určité míře i její interpretaci, tedy vyvození, jaká práva nebo povinnosti z listiny vyplývají, ale při opravě chybného údaje katastru však nemůže katastrální úřad vybočit ze své evidenční role a při rozhodování o opravě chybného údaje fakticky nalézat právo, tedy i posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby apod. To přísluší pouze

soudům v občanskoprávním řízení. Proto katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky.

[29] V řízení o opravě chyb v katastrálním operátu jde tedy o rozhodování, jehož účelem je zajištění pořádku ve veřejné evidenci a nikoliv o rozhodování, kterým by mohlo být zasahováno do vlastnických práv k nemovitostem. Případným provedením opravy chyby v katastru tedy nelze měnit právní vztahy k nemovitostem, jelikož rozhodnutí v řízení o opravě chyby má pouze evidenční účinky a nemůže zasahovat do soukromoprávních vztahů.

[30] Chyba ve výměře tak může být opravena pouze dle platného geometrického určení a v případě překročení mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem. Jak vyplývá ze spisu, aktuálním platným katastrálním operátem pro katastrální území Moravské Budějovice je katastrální operát platný od 1. 1. 2005, jenž vznikl přepracováním grafické mapy do digitální katastrální mapy. Vyhlášením tohoto operátu pozbyl předchozí katastrální operát platnost. Namítat (opravovat) tak lze pouze chyby v tomto operátu, nikoliv chyby předchozích, již neplatných operátů.

[31] Žalobce dne 6. 10. 2014 podal návrh na opravu chyby v katastrálním operátu spočívající v nesprávné výměře parcel č. 2581, č. 2583/1 a č. 2583/2 v katastrálním území Moravské Budějovice. K tomuto návrhu připojil kupní smlouvu ze dne 27. 12. 1977, na jejímž základě jeho rodiče nabyli vlastnické právo k dotčeným pozemkům s tehdejší celkovou výměrou 1 005 m², dále protokol o vytyčení hranic pozemků dne 8. 2. 1982 na žádost Jihomoravských vodovodů a kanalizací (dotčené pozemky zde uvedeny nejsou, pouze některé pozemky v jejich blízkém okolí) a konečně výstup z katastru nemovitostí ze dne 17. 9. 2014, dle něhož celková výměra dotčených parcel (již ve vlastnictví žalobce) činí 841 m², tedy o 164 m² méně oproti předchozímu stavu.

[32] Správní orgány opodstatněnost tohoto návrhu neshledaly. Uvedly, že ke změně výměr dotčených pozemků na hodnoty, které jsou dnes evidovány, došlo v rámci vyhotovení Základní mapy velkého měřítka v roce 1987, a to vyhlášením platnosti obnoveného operátu evidence nemovitostí Krajskou geodetickou a kartografickou správou pro Jihomoravský kraj v Brně dne 1. 10. 1987. Rodiče žalobce byli o obnově informováni, k místnímu šetření se nedostavili, v námitkovém řízení námitku neuplatnili. Při druhé obnově katastrálního operátu v roce 2004 došlo pouze k přepracování mapy do elektronické verze, beze změny výměr dotčených parcel. Uvedená tvrzení mají oporu ve správním spise. Ze spisu dále vyplývá, že žalobce proti výměrám dotčených parcel brojil již během námitkového řízení při druhé obnově katastrálního operátu. Již tenkrát správní orgány tuto námitku zamítly z obdobných důvodů jako v nynější věci (rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 14. 2. 2005, sp. zn. OR-222/2004-741/4, a žalovaného ze dne 18. 4. 2005, sp. zn. O-45/186/2005). Postup správních orgánů následně potvrdil Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 26. 7. 2007, č. j. 29 Ca 162/2005-52. V odůvodnění uvedl, že podstatou žalobcových námitek je spor o vlastnické právo k předmětným nemovitostem, takový spor ovšem náleží do kompetence soudu v občanském soudním řízení. Kasační stížnost žalobce Nejvyšší správní soud odmítl pro opožděnost usnesením ze dne 24. 9. 2008, č. j. 6 As 32/2008-80, na čemž ničeho nezměnilo ani tvrzení žalobce o pasivitě jeho advokáta.

[33] Lze konstatovat (shodně se žalovaným), že namítané výměry zjevně nejsou chybou v platném katastrálním operátu, neboť jsou plně v souladu s výsledky měření daných pozemků v 80. letech 20. století; vnitřní konzistence katastrálního operátu je zachována. Správní orgány tak neměly co opravovat.

[34] Jak uvedeno výše, výměra parcely vychází z jejího geometrického a polohového určení. Ustanovení § 44 odst. 5 katastrální vyhlášky č. 357/2013 Sb. normuje, že „[c]hybné určení výměry parcely opraví katastrální úřad podle platného geometrického určení“. Z žalobcovy argumentace lze usuzovat, že žalobce nezpochybňuje pouze výměry dotčených parcel, ale rovněž jejich geometrické a polohové určení. Svá tvrzení ovšem ničím relevantním nepodložil, kupní smlouva s určenou výměrou v tomto směru nemůže obstát, neboť o geometrickém a polohovém určení předmětných pozemků nevypovídá ničeho.

[35] Na případy, kdy někdo napadá správnost geometrického a polohového určení, pamatuje § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky, dle něhož „[c]hybné geometrické a polohové určení, které vzniklo nepřesností při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě, nejde-li o případy podle odstavce 2, opraví katastrální úřad na základě a) výsledku zeměměřických činností, který je využíván pro vyznačení příslušného předmětu polohopisu do katastrální mapy, a b) písemného prohlášení vlastníků pozemků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna. Podpisy na písemném prohlášení podle písmene b) musí být úředně ověřeny; to neplatí, pokud ověřovatel, který ověřil výsledek zeměměřické činnosti podle písmene a), na tomto prohlášení písemně potvrdil, že vlastníci dotčených pozemků, jejichž totožnost zjistil, před ním prohlášení podepsali.“ Nejde-li tedy o výjimku (zřejmý omyl dle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky), o niž v daném případě nejde, lze chybné geometrické a polohové určení parcely opravit pouze na základě dvou nezbytných podkladů: výsledku zeměměřické činnosti a písemného souhlasu vlastníků, že hranice jsou nesporné. Takové podklady však žalobce nedoložil.

[36] Katastrální úřad vychází pouze z listin, které mu byly předloženy. Pro evidovaný stav má katastrální úřad podklady. Pokud žalobce chce, aby byl evidovaný stav jiný, musí katastrálnímu úřadu předložit podklady nové, které správnost těch dosavadních vyvrátí. Takovými podklady může být např. shora uvedené nové zaměření parcel spolu se souhlasem vlastníků o nespornosti hranic, nebo pravomocné rozhodnutí civilního soudu o určení vlastnického práva.

VII. Závěr a náklady řízení

[37] Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[38] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto

úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. června 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu